

ZAKKUM ÇİÇEKLERİ

Mazlum Kenan KÖSTEKÇİ

ÇORUM
2020

3. Baskı

Eylül 2020

Baskı Cilt

ERS Matbaa San. ve Tic. Ltd. Şti.
Kazım Karabekir Cad. No: 87/7 Altındağ /ANKARA
Sertifika No: 47985

Dizgi & Kapak

Hitit Reklam

Yeniyol Mh. Kulaksız Sk. No: 24/A ÇORUM
Tel : 0 364 202 00 52

ISBN

978-605-84272-7-3

Yayına Hazırlayan

Çorum Belediyesi Kent Arşivi

İsteme Adresi

Çorum Belediyesi Kent Arşivi
Yeniyol Mh. Gazi Cd. Turgut Özal İş Merkezi Kat : 4
ÇORUM

Tel : 0 364 225 08 10/1539

**Bu eser Çorum Belediyesi'nin Kültür Yayınıdır.
PARA İLE SATILAMAZ**

TAKDİM

Sait Faik Abasıyanık: “Şiir olmayan yerde insan sevgisi de olmaz. İnsanı insana ancak şiir sevdendir. Şiir, insanı insana yaklaştıran şeydir.” der. Şiir, insan ruhunu etkileyen sanatların başında gelir. Çünkü şiirin hamuru insandır ve şiirin temelinde de insan sevgisi vardır. Şiir; kelimelerle düşlerin, düşüncelerin, duyguların, kavramların kısaca hayatın resmini çizer. İnsanların düş, düşünce ve duygu dünyasında yeni anlamlar oluşturur.

Öteden beri Türk toplumunda da şiirin ve şairin özel bir yeri vardır. Bugün sahip olduğumuz zengin kültürün kökeninde gönül pınarı kaynayıp çağlayan şairlerin mısraları, beyitleri, gazelleri, kasideleri, koşmaları vardır. Cemal Süreya'nın ifadesiyle;

“Yunus ki süt dişleriyle Türkçenin

Ne güzel biçmişti gök ekinini”

Aradan yedi asır geçmesine rağmen gönül diliyle tüm insanlığa seslenen Yunus, bir gönül dili kuran, o dili güzelleştiren, o dili hak dili yapan gönül eridir. Evrensel değerleri yedi asır öncesinden şiirle dile getiren Yunus Emre, milli ve manevi değerlerimizin kadim değerlere dönüşmesinde mihenk taşı olduğu gibi kendinden sonra gelen bütün irfan ehline de rehberlik etmiştir.

Biz de milletimizin benimsediği milli ve manevi değerlere sıkı sıkıya bağlı bir anlayışla şehrimizin kültürel birikimine sahip çıkıyor ve yeni değerlerin oluşması için üstün bir gayret sarf ediyoruz. Şehrimizle ilgili yazılı, sözlü bilgi, belgelerin toplanmasından, bu belgelerin eser haline getirilerek basım ve yayımını yapıyoruz.

Elinizdeki Zakkum Çiçekleri adlı kitap da basım ve yayımını yaptığımız eserlerimizden bir tanesi. 1910 yılında şehrimizin en eski mahallelerinden biri olan Karakeçili Mahallesinde dünyaya gelen, 1936 yılında genç yaşta vefat eden şair Mazlum Kenan Köstekçi'nin tek kitabı olan Zakkum Çiçekleri'ni okuyucularıyla buluşturuyoruz.

Türk şiirinin önemli kalemlerinden biri olan Mazlum Kenan Köstekçi'ye Allah'tan rahmet diliyor, eserin hazırlanmasında emeği geçenlere teşekkür ediyorum.

Dr. Halil İbrahim AŞGIN

Belediye Başkanı

BAŞLANGIÇ

Bu küçük kitaptaki içli ve pürüzsüz şiirler, yirmi altı yaşında veremden damla damla sönmüş bir gencin eserleridir. Mazlum ben tanımamıştım. Hazin hayat menkıbesini babasından öğrendim. Çorum mebusu arkadaşım Süleyman Köstekçioğlu, o dinmez yürek acısını bir gün bana da açtı ve oğlunun kısa, fakat elemlerle dolu macerasını gözyaşları arasında anlattı. Küçüklüğünden beri şiire hevesli olan çocuktan matemli aileye yadigâr kalmış şiirleri bir gün bana getireceğini söyledi.

İtiraf etmeliyim ki babasının yanında bu hazin defteri elime aldığım zaman genç bir ölünün ve kaybedilmiş bir evladın hatırası karşısında rikkat ve hürmet duymakla beraber asla ihtimal vermedim ki karşılaşacağım kabiliyet bu derece mümtaz olsun. Defterde ilk önce merhumun iyi ve temiz yaratılışından ve seçkin zevkenden nişan veren elyazısının hususiyet ve mümtaziyeti dikkatimi çekti. Parçaları okudukça dildeki pürüzsüzlük, nazımdaki dürüstlük, nihayet derin elemlerin vuzuhla duyuluşu ve tahlil edilişi hayretimi arttırıyor ve bazı parçalarda bu hayret hayranlık derecesine yükseliyordu.

Ne kadar bellidir ki yirmi altı yıllık ömrünün son altı senesini memleketinden ve aile ocağından uzakta, prevantoryom, sanatoryom ve hastane bucaklarında gönülden doğan ümitler ve zekâdan gelen ümitsizlikler içinde çırpınarak geçiren bu zeki ve duygulu genç, bünyesi ateşler içinde yanarak yıldan yıla, aydan aya ve gündün güne erirken o eriyen bünyenin içindeki ruh, kabuklarından sıyrılan bir öz ve bir beyaz ateş haline gelmiştir.

Istırapın ne kudretli bir üstat olduğunu, sürekli elemelerin mümtaz yaratılışlı insanlarda ne derin hüviyet meydana getirdiğini bu küçük manzumeler büyük bir belagatle anlatıyor.

Heybeli ve Burgaz Sanatoryomlarında tabiat görüşleri, hastane intibaları, ölüm tasavvur ve tasvirleri, Haydarpaşa Verem Hastanesinde iken bir gece akan bir yıldızın düşündürdükleri, memleket, ocak, ana, baba ve kardeş özleyişleri, gençlik emelleri, aşk ve güzellik tahassüsleri, yaşamak ihtiyacı, gelmiyen şifadan şikâyetler, içten kopan hıçkırıklar, usançlar, ümitler ve ümitsizlikler... Her parçayı dikkatle ve tekrarlar okuduktan sonra benim vardığım kanaat bu oldu: Şu bir avuç şiir, tekâsüf etmiş gözyaşları halinde bir avuç incidir. Ve rikkati ruha sinen bu yazıların kıymeti, zamanı aşacaktır. Hele (Şamdan) manzumesi genç şairin son gününde kadit olmuş ellerle ve son bir hızla kucaklayarak tepesinde on mum alevi halinde yaktığı ruhunu ebediyete ulaştıracaktır, sanıyorum.

İBRAHİM ALÂEDDİN GÖVSA

İstanbul Mebusu

Sayın Okur,

Elinizde tuttuğunuz hem zevkle hem üzülen okuyacağınızı umduğum kitaptaki şiirler ve o şiirlerin sahibini tanıtmadan önce kitabı basan İbrahim Alâeddin GÖVSA'nın şu sözlerini öne almak istiyorum.

"(...) Hele (Şamdan) manzumesi genç şairin son gününde kadit olmuş ellerle ve son bir hızla kucaklayarak tepesinde on mum alevi halinde yaktığı ruhunu ebediyete ulaştıracaktır," sanırım.

Evet Değerli Okurlarım,

Şiirlerin sahibi Mazlum Kenan Köstekçi'nin hazin hayat hikâyesini babası Süleyman KÖSTEKÇİ'NİN kaleminden okuyacaksınız.

Ben daha çok bu kitabı 72 yıl sonar neden yayımlama gereğini duydum, onu anlatayım.

Bundan yaklaşık 10 yıl önce Mazlum Kenan'ın kız kardeşi ve eşim Özden'in (Kızlık Soyadı KÖSTEKÇİ) yakın akrabası olan Munise KÖSTEKÇİ'ye (Evlilik soyadı SAYLAN) bir söz vermiştim. "Munise Teyze" ben ağabeyinizin kitabını basacağım" diye. Ama araya istemediğim olayların girmesi, bu isteğimin gerçekleşmesini engelledi. Bu konuda üzüntüm sonsuz. Tek tesellim ise yaşasa idi bugün tam 100 yaşında olacak Munise Teyze'nin (ölümünde 93 yaşında idi) ağabeyinin bu çok değerli olduğuna inandığım şiirlerinin tekrar gün yüzüne çıkmış olması.

Umarım şiirlerin güzelliğini siz de okuyup göreceksiniz ve bana hak vereceksiniz.

İyi okumalar dileğiyle hepinize saygılarımı sunuyorum.

Ümit UZEL

MAZLUM'UN HAYATI

Ömer Mazlum; 26 Eylül 1326 (1910)'da Çorum'da Karakeçili Mahallesi'nde doğdu. Çorum'un eski ailelerinden Köstekçi oğullarındandır.

İlk tahsilini 1923'te Çorum'da bitirdi. 1925'te Çorum'da açılan Mıntika Ziraat Ameliyat Mektebi'ne girdi. Orta derecedeki ziraat tahsilini ikmal ile diploma aldıktan sonra köy mektebi muallimi olmak için 1927'de Ankara'da Köy muallimi olmak için 1927'de Ankara'da Köy Muallimliği Kursu'ndan ehliyetname aldı.

1928-1929 yıllarında Çorum vilayeti dahilinde "Dogla" ve "Karapınar Muhaciri" köylerinde muallimlik etti.

1930'da Sivas Muallim Mektebi'ne gitti. Orada iken amansız bir hastalığa yakalanarak İstanbul'a Prevantoryoma yollandı.

1931'de Ankara Gazi Muallim Mektebi'ne naklolundu. Fakat hastalık devam ettiğinden tekrar Prevantoryoma gönderildi. Uzun zaman tedavi ve istirahat ettirildi. Bu tedaviler esnasında İstanbul'da imtihana girerek Gazi Muallim Mektebi'nden mezun oldu.

1932-1933 ders yılında İstanbul'da 14. ilk mektep muallimliğine tayin kılındı. 1933 ikincikânun ayı içinde hastalığı çoğaldı ve hastahaneye yattı. En sonunda hastalık yüzünden muallimlikten çekilmek zorunda kaldı.

1933, 1934, 1935 yıllarında ve 1936 yılı nisanına kadar (Prevantoryom, Sanatoryom, Haydarpaşa, Cerrahpaşa) hastahanelerinde sürekli tedaviler gördü ve hatta 1935'te (Cerrahpaşa) hastahanesinde "Nissen" tarafından bu hastalığa müteallik bir ameliye tatbik edildi ve kaburga kemiklerinden dört beş dalı kesilmek sureti ile yapılan ameliyat önce iyi bir

netice verir gibi oldu. Kilosu artmaya başladı ve hastalık iyiliğe doğru yüz tuttuğu sıralardaydı ki artık sanatoryumlarda, hastahanelerde, yıllardan beri yatmaktan bıkmış ve usanmış olan “Mazlum”; Çorum’a gelmeyi özlemiş ve mütehassıs doktorların da memleketine gitmeyi tavsiye eylemiş bulunmaları üzerine Çorum’un Sungurlu kazası merkezinde muallimlik eden kızkardeşi Naciye’nin yanına giderek yirmi gün kadar oturmuştur. Bu arada kahredici hastalık birdenbire nüksederek süratle ilerlemeye başlamış olduğundan hemen en yakın bulunan Çorum Memleket Hastanesine kaldırılarak mümkün olan bütün tedavi çarelerine başvurulmuşsa da 13 Haziran 1936 tarihinde yirmi altı yaşında olduğu halde hayata gözlerini yummuştur.

Çok hassas bir yaratılıştaki olan “Mazlum”; edebiyat ve şiirle uğraşır. Şiirlerini; Heybeliada, Burgaz Adası Sanatoryolarında ve Cerrahpaşa, Haydarpaşa Hastahanelerinde yazmıştır.

Eski harflerle doğum tarihini taşıyan “Ömer Mazlum” adını; kendisi “Mazlum Kenan” olarak değiştirmiş ve şiirlerinde bu adı kullanmıştır.

Manzumelerinden bazılarının sağlığında; “Varlık” mecmuasında ve diğer bazı edebi mecmualarda neşrettirmişti. Bir kısmı da sonradan “Yedigün”de çıkmıştır.

Gerek bu mecmualarda çıkan ve gerek henüz neşredilmeyen şiirleri; “Mazlum”un hazin bir hatırası olmak üzere şu ufacak kitaba sığdırılmıştır.

Eserin adı, manzumelerin başlıkları ve sıraları tamamiyle merhumun defterine yazdığı şekilde bırakılmış ve tek kelimesine dokunulmamıştır.

Karam, m. Naci
21.1.19

ŐİRLER

Ümit UZEL'in katkılarıyla...

ZAKKUM ÇİÇEKLERİ

Iztıraptan doğdular şiirlerim acıdır,
Mısralarımda elem, ilhamın kırbacıdır...

MAZLUM KENAN

ÖZLEYİŞ

Bir özleyiş sayıklar her zaman dudaklarım,
Nerde o sakin hayat, endişesiz bakışlar?..
Ufka dalan gözlerle annemi kucaklarım,
Nerde o tatlı günler, sevinçli haykırışlar?

Sanki yorgun kuş gibi geriye dönerim de,
Ülkeler atlayarak o yere ulaşırım...
Süzgün bir kanat gibi ruhumu gererim de,
Hayal olan zamanın içinde dolaşırım...

Heybeliada; 5.12.1934

KORKUYORUM

İçimde öyle hisler çarpışıp yaşıyor ki:
Sayıklayan bir dille, mısralar okuyorum...
Öyle garip duygular, seller kaynaşıyor ki:
Bunları söylemekten, yazmaktan korkuyorum...

Korkuyorum; nedense bu garip duyulardan,
Bir baykuş ötmüş gibi zonklıyor şakaklarım...
Korkuyorum; beynimi oyan siyah kuşlardan,
Bir pars ısırılmış gibi sızlıyor parmaklarım...

Neden şen olmuyorum, neden herkes gibi ben?..
Neden ruhum böylece bir damladan taşıyor?..
Erimek istiyorum biten nefes gibi ben,
Yumulan gözlerimde sonsuzluklar yaşıyor...

Heybeliada; 12.12.1934

HEYBELİDE GÜNLER

Bakarım ve ağlatan duygularla özlerim,
Bir ümit ışığı ile parıldayan izlere,
En derin bir hasretle dalıp gider gözlerim,
Bir mavi atlas gibi, uzanan denizlere...

Bir martı olsam derim, beyaz tüylü bir martı,
Yanan göğsümü versem mavi serin sulara...
Bir gün bırakıverip küçücük bir kabartı
O serinlikle dalsam, en sonsuz uykulara...

Acımayan dalgalar sahilimi dövüyor,
Kederlerim artıyor bir kumsal sığılğıyle...
Bir istek benliğimde her gün daha büyüyor,
Haykırmak istiyorum bir martı çıղlığıyle...

Heybeliada; 8.11.935

HEYBELİDE AKŞAM

Durgun, sessiz sularda bir morluk başlar artık,
Gittikçe kaybolarak, sesler yavaşlar artık,
Martılar yorgun yorgun son uçuşu yaparlar.

Süzülen ışıklarla çamlar erguvanlaşır,
İki bembeyaz martı bir bakışla anlaşır,
İssiz kayalıklara belirsizce saparlar...

İki sevdalı serçe daldan dala aşarak,
Bir aşkı yaşatırlar uçup cıvıldaşarak,
Kızıl ışıklarla yakutlaşan bir dalda

Ve artık sulardaki gölgeler derinleşir,
İki baş bir emelle uzanır ve birleşir,
Suları çize çize geçen en son sandalda...

(Heybeli Sanatoryomu; 1935 yazı)

HEYBELİDE GECELER

Tatlı tatlı sallanan dalgalar bir beşiktir,
İçinde uyumakta ayın baygın ışığı.
Yer yer parlayışlarda bir sevinç kırışığı,
Ve bütün bu çizgiler cennetten bir eşiktir...

Esen ılık rüzgârla sallanıp duran çamlar,
Gülen ayla aramda oyalar işler durur,
Kıvrılıp açılarak bazan genişler durur,
Yumuşak fiskelerle bazan vurulur camlar...

Bu sonsuz güzellikler ve bütün eşsizlikler,
Bana fısıldarlar ki: Hayat ne kadar iyi,
Yaşamak, ah yaşamak, unuturdum her şeyi,
Çözülseydi bahtımı saran güneşsizlikler...

Heybeliada; 17.12.934

SENİ DÜŞÜNÜRKEN

Ben nasıl yaşıyorum, nasıl senden uzakta?..
Bitip tükeniyorum, hayatım gönlüm kırık,
Sanki ruhum kapanmış, sıkışmış bir tuzakta
Ölümden de acıdır kör olası ayrılık...

Kurtulup uçmak özler bunalmış bir kuş gibi,
Sensiz çarpan yüreğim, sana kavuşmak ister...
Bir kenara atılmış, bir unutulmuş gibi,
İsyan edip haykırmak, haykırıp coşmak ister.

Ruhum bir kadehtir ki; sesin ona dolmasa,
Geçip giden her günüm, şuarsuz sarhoşluktur.
Senin beni bağlayan o gözlerin olmasa,
Gözlerimde kâinat manasız bir boşluktur...

Heybeliada; 17.12.934

SON SAATLER BÖYLEDİR

Güneşin son ışığı süzöldü ağır ağır,
Yüzlerdeki hüznölü çizgiler kayboldular...
Bu gamlı saatlerde yaşayan her şey sağır,
Neş'eli haykırışlar sanki birden soldular...

Sönüp giden gün gibi, biz de solup giderken,
Bilinmiyen acılar kalbimizi saracak,
Bunalıp çırpınarak, kurtarın bizi derken,
Donuklaşan gözler de son defa yalvaracak...

Göğsümüzden boşalan son bir nefes bizi de,
Bilinmiyen âleme kavuşturmuş olacak..
Boş gözlerde beliren hayatın son izi de,
Batan bir güneş gibi yavaş yavaş solacak...

Cerrahpaşa; 13.2.1935

GELMEYEN ŞİFA

Bizi sıkan bir kuyu, derdimiz derin duvar,
Her gün artan kederler sonsuz uçurum gibi,
Ölmek de zor mudur ki böyle yaşamak kadar,
Kendisini yakarak tüketen bir mum gibi...

İyi olmak, yaşamak, ah bu bitmez huylalar,
Eriyip gidiyoruz, haydi kurtarın bizi.
Hani güneşli günler, hani ılık rüyalar?..
Eğer bunlar yalansa susturun kalbimizi...

Heybeliada; 17.12.1934

ŞAMDAN

Bileklerimden sarkan sapsarı ellerimi,
Gördükçe gözlerime inanmaz oluyorum.
Bu hasta yatağında, yıkık emellerimi,
Hüzünle düşündükçe boşalıp doluyorum...

Bu on sarı parmağı son günüme saklayıp,
Camlaşan gözlerimle onlara bakacağım,
Son bir hızla ruhumu tepemde kucaklayıp,
On kollu şamdan gibi başımda yakacağım...

Cerrahpaşa; 15.1.1935

İÇİMDEN KOPAN ŞİİR

Saçlarımı tarayan ellerim şaşırarak,
Onları kaba ve sert, sevimsiz buluyorlar.
Alnımdan başlayıp ta, başımdan aşırarak,
Çoğalan bir öfkeyle durmadan yoluyorlar..

Neden saçlarım serttir, böyle sevimsiz neden?..
Bir sebep arıyorum tarayıp her bir teli.
Nihayet buluyorum pek derin düşünmeden:
Dört yıldır okşamadı onları anne eli...

Burgazada; 14.11.935

ARTIK GEL ANNECİĞİM

Bir anne sevgisinin ruha dolan ışığı,
Bir kızkardeş yüzünün mânalı kırışığı,
Bir babanın içinden kopan “Oğlum!” deyişi.
Bir bildik çehresinin sıcak gülümseyişi...

Bütün bunlar eksiktir, kırılan hayatımda,
Kimsesizim, yalnızım böyle son saatimde...
Dizlerine koysam da başımı, ellerinle
Okşasan saçlarımı, sonsuz emellerinle.

Tâ ruhuma sokulan o ılık sözlerle sen,
“Ah yavrum!” desen anne, buğulu gözlerle sen.
Rüyalarım da bile sana doğru koşarak,
Rüyaların aldatan sevinciyle coşarak,

Gözlerimi yumuyor, ışığı kovuyorum,
Bu rüya ümidini, içimde boğuyorum...
Bir “Anne!” diyen duysam kalbim paralanıyor,
En gizli bir yerinden ruhum yaralanıyor...

Dizlerine başımı ne zaman koyacağım?
Ben anne sevgisine ne zaman doyacağım?..
Dudaklarında hazin tebessümler taşıyan,
Yıllardır benden ayrı, benden uzak yaşayan,

Anneciğim, sevgili ve melek anneciğim,
Artık yasımı dindir, gelerek anneciğim. ..

Burgazada; 16.1.93

HARAP YALI

Doktor Cahit Ağabeyime (*)

Kapalı pancurları ve solmuş boyasile,
Anlatmak istiyor ki: Onu bir dert yakmıştı.
Beklenen bir baharın sona ermez yasiyle,
Sanki artık kendini sulara bırakmıştır..

Yosunlu taşlarında acı sızlanmalarla,
İnsafsız dalgalara bir şikâyet fırlatır,
Bir ölüm korkusundan gelen hızlanmalarla
Son kudretle çırpınan bir kalbi hatırlatır...

Bir gün ben de bıkarak bu yarım yaşamadan,
Bir harap yalı gibi çöküvercek miyim?..
Zavallı bir sevinçle dolup da taşamadan,
Kalbimi ellerimle söküverecek miyim?..

Çengelköy; 22.12.935

(*)Askeri doktorlardan Operatör Cahit'tir. Ameliyatında merhuma yardımı dokunmuştur. Bu şiiri yazdığı zaman mumaileyh Çengelköy'ünde bir evde oturuyordu.

ÖLÜMÜM

Korkunç öksürüklerle hırıldarken nefesim,
Artık çıkmaz olunca hançeremden de sesim,
Bir yatakta upuzun ve bitkin yatacağım,
Bir zilin düğmesine elimi atacağım:

Bir hemşire telaşla başucuma gelecek,
Ümitsiz gözleriyle üstüme eğilecek,
Yalvaran bakışımla ağlayan seslerimle,
(Bir doktor) diyeceğim sönen nefeslerimle

Ve bir doktor gelip nabzıma el atınca,
Ve benden gizliyerek bir bakış fırlatınca
Bu bakış diyecek ki: Artık her şey bitmiştir...

Camlaşan gözlerimle bakıp yalvaracağım,
Uzatılan bir tasta bir yudum alacağım,
Bu akış diyecek ki: Artık her şey bitmiştir...

Haydarpaşa; 27.2.936

KALBİMİN ÇILGINLIĞI

Simsiyah servilerin koyu derinlikleri,
Beni bir gün çekecek o serin loşluğuna;
Kapkara toprakların ıslak serinlikleri,
Dolacak gözlerimin çürüyen boşluğuna...

Ben de bütün bunlardan ve hayattan habersiz,
En sakın bir uykuda uzanmış olacağım,
Uçarak bir meleğin kanadında emelsiz,
En rahat duyguları ruhumda bulacağım..

Öyle sanıyorum ki sükûneti istemez,
Kalbim orada bile aşk için vuracaktır.
O çılgın istekler ki, ona bir an sus demez,
Aşk sönerse eğer çarpması duracaktır...

Haydarpaşa; 19.3.936

BİR YILDIZ AKTI YİNE

Erimiş maden gibi parlayıp kıvranarak,
Tanrısal kandil gibi boş göklerde yanarak,
Böyle süzülüp akan kimlerin yıldızıdır,
Biliyorum ki bu hız, bir ölümün hızıdır...

O sonsuz boşluklara bir yıldız aktı yine
Ve sonsuz boşluklarda bir iz bıraktı yine,
Yine kimler bu gece gözlerini yumdular...
Boşalmış bir kadehte zaten son yudumdular....

Haydarpaşa; 19.3.936

BIKKINLIK

Kardeşim Cevad'a

Artık sürüklenerek yaşayıp gidiyorum,
Kalbim vahşi kuşlara sanki mağara gibi,
Gülmeler dudağымda bir kızıl yara gibi.

Bazan kendi kendime artık yeter diyorum,
Böyle kırık gönülle yaşamak sanki neden?
Ruhum teselli umar sulara gömülmeden...

Buzlu bir şurup gibi serin nefesleriyle,
O sular çeker beni avutan sesleriyle,
Kurtaramam kendimi en çılgın arzulardan.

Bir ölüm isteęiyle asabım gerilir de,
Gözlerimin önünde bir engin belirir de,
Bir kurtuluş umarım geniş, derin sulardan...

Haydaraşa; 10.3.936

RESMİMİN ARKASINA

Eğer bir gün bu resim yüzüstü kapanırsa
Biliniz ki o zaman gözlerim yumulmuştur...
Beni seven kalbiniz bunu vehim sanırsa,
Doymadan yaşıyanlar sorarım ne bulmuştur.

İsterdim yaşamayı yalnız bir emel için,
İsterdim çiçeklerle dolansın ağaçlarım.
Beni seven gözlerden erken ayrılmak niçin?
İsterdim ki: benim de beyazlaşsın saçlarım...

Ve bir gece göklerde bir yıldızcık akarak,
Sönüverirse, sakın ne oldu demeyiniz!..
Aşkımı, gençliğimi yüzüstü bırakarak,
Sizlerden ayrılırsam, ah soldu demeyiniz...

Kalbim, zavallı kalbim, ancak o zaman belki,
Sonsuz emellerine kavuşmuş olacaktır.
Yıllardır özlediğim bu öyle bir emel ki,
Ruhum manolya gibi açılıp solacaktır.

Haydarpaşa; 9.3.936

BİR BAHAR GÜNÜ BEN DE...

Faris'e

Baharın tazeliği süslerken yamaçları,
Bir şifa ümidini ruhuma sunacağım.
Şafağın pembeliği öperken ağaçları,
Bu fişkırان bahardan teselli umacağım.

En ışıklı bir günde artık bitmiş olarak,
Asabi ellerimle saçlarımı yolarak,
Bir öksüz çiđdem gibi boynu bükük solarak,
Gözlerimi bir bahar gününde yumacađım...

Haydarpaşa; 12.3.936

ÜMİT VE MAVİLİKLER

Munise'ye (*)

Kalbim mavi denizde bir yelkenli gemidir,
Sanki fırtına onu göklere sürüklüyor,
Dalgalar omzuna çılgınlıklar yüklüyor,
Ve gemi bilmiyor ki, gökte mi, yerde midir?..

Uzaklarda bir martı çırparak kanadını,
Harcıyor son hızını bir kurtuluş umarak...
Ve sonrayorgun yorgun gözlerini yumarak, Dalgalardan
soruyor o geminin adını...

Özlediğim sonsuz aşk, martı kadar yorgundur
Ne o zavallı martı gemiye girecektir;
Ne o gemi martıya teselli verecektir...

Fakat her şey gizlidir rüyalı uykularda,
Fırtına başlamadan denizler de durgundur...
Narin bir yelkenlidir ümit mavi sularda...

Haydarpaşa; 11.3.936

(*) Munise; hemşiresidir ve Mazlum'dan üç yaş küçüktür.

KAVUŞMANIN KORKUSU

Naciye (*)

İçimdeki hasretler köklenmiş yerlerini,
Yavaş, yavaş sevince, hazza bırakıyorlar...
Gözlerimde kaybedip artık değerlerini
Zamanlar, mesafeler, iklimler akıyorlar...

Artık biliyorum ki: bir belli günden sonra,
Bu dertler ülkesinden kopup ayrılacağım;
Belki unutacağım acı bir dünden sonra,
Beni özleyenlere ben de sarılacağım...

Sıcak gözyaşlarımı akıtarak duramadan,
Ve bu temiz sevinci bir Dakka durdurmadan.
Ben de onu öpecek ve sokulacak mıyım?..

Fakat zalim bir duygu gözümü karartıyor,
Merhametsiz bir sorgu ta kalbimde yatıyor.
Soluk yüzlü annemi orda bulacak mıyım?..

Haydarpaşa Hastanesi, 14.3.936

(*) Naciye (1935)'te Muallim Mektebi'nden çıkmış olan ve (936)'da Sungurlu'da muallimlik eden hemşiresidir. Mazlum'un ölümünden altı ay sonra, yani 27.12.936 tarihinde zatürreden bu dahi rahmeti hakka kavuşmuştur.

.....
Sönüp giden gençliğin içimdeki yasında,
Bugün bir rüya olan maziyi hatırladım...
Neşeli ve aydınlık çehreler arasında,
Ta kalbim sızlayarak dolaştım, adım adım...

Ruhumdan sarhoşluğu fişkirirdi hayatın,
Çılgınlık içkisinin bazan gümüş tasyıdım;
Kavradım yelesini şahlanan genç bir atın,
Bir neş'e zincirinin ben de bir halkasıydım...

En acı hakikati yaşarken bile bile,
Dumanlı gözlerimden perdeler sıyrılıyor;
Dostlarım: ruhunuzdan boşalan neş'e ile,
Hafızamda ansızın bir vazo kırılıyor...

En küçük ümitlere bağlanıp gözlüyorum,
Ömrümde tomurcukken yanıp solan günleri...
Bir sıla hasretile tutuşup özlüyorum;
Tekrar nasıl yaşarız; rüya olan günleri?...

Bayazıt; 26.3.936

BİR AŞKIN İLHAMLARI

BAKIŞMANIN ŞİİRİ

Duru ve mat yüzünde gözlerim dolaştı da,
Seni çok yakın buldum gönlümde ağlayana...
Susayan ruhum sende kaynağa ulaştı da,
Kavuştum sende ancak, eşsiz bir çağlayana...

Körpe, genç çizgilerin seçilmişleri sende,
En tatlı manaları şen gözlerin taşırlar...
Dayanılmaz istekler dinse, biraz gelsen de,
Kıvırcık kirpiklerin gözünden kamaşırlar...

Çoğalan bir ateşle suları yarıyorum,
Düştüm gözlerindeki deniz derinliğine...
Gözleri deniz renklim, ah seni arıyorum,
Artık kavuştur ruhum; beni serinliğine...

Burgazada; 9.11.935

ELİMDE DEĞİL

Bir şüphe kartalının korkutan kanatları,
Büyüyen bir gölgeyle üstümüze geliyor.
Dudağım dudağından topladığı tatları,
Hazin bir şarkı gibi, kederle besteliyor...

İçimde düğümlenen şüpheler bir teviye,
Kalbin benden ayırır, yalancısıdır sanıyor.
Işıklı gözlerinde bir gölge kalır diye
Seni zavallı gönlüm gözümden kıskanıyor...

Bunları bilsem de ben, bu biliş neye yarar?
Bir yaralı kuş gibi kalbim avucundadır.
En uzak iklimlerde gözlerim seni arar,
Ilık nefesin gibi, ruhum başucundadır...

Burgazada; 23.12.935

DUMANDAN MISRALAR

Tatlı, sıcak bir duman yayılıyor içime,
Gözlerim yaşayışı başka türlü görüyor,
Bu duman düşünceme ince ağlar örüyor...
Bu duman hayatımı soktu başka biçime.

Dağınık saçlarımı öpüp kucaklıyor,
O kadar kanındaki sıcaklığı taşıyor...
Ben de kalbine kadar girip sokulabilsem,
Bir duman kadar olsun içine dolabilsem.

Ne çıkar savursaydın beni de halka halka;
Belki ancak o zaman dudağından öper de,
Ve sonra gözlerinde toplanır perde perde,
Bir (Silüet) çizirdim ruhunda dalga dalga...

Haydarpaşa; 29.2.936

.....

Gönlüm istediğini bir türlü bilemez de,
O müphem sevgiliyi gözünden silemez de,

Ruhum çekilmeyecek tasaları yüklenir,
En ışıklı gözlerin peşinden sürüklenir...

Bir an göz göze gelse iki mavi yıldızla,
Ona bağlanıverir en umulmaz bir hızla.

Ruhum kimi özlüyor, küçük kumru seni mi?
Yoksa bahar rüzgarı halinde eseni mi?..

Bir sarışın görür de gönlüm ona tutulur,
Esmerle ettiğimiz yeminler unutulur...

Bu çılgınlık sürececek bilemem ki ne kadar?
Benim bu küçük kalbim, özlediğim aşka dar...

Haydarpaşa; 24.3.936

SENDEN GELEN SARHOŞLUK

Gözümde bir su gibi süzülüp akman yeter,
Kudurtan isteklerle kalbimi ezmem için.
Azatsız köle gibi peşinde gezmem için,
Bana bakman, sadece, bir defa bakman yeter...

Nasıl gizliyse tatlar, esrarlı bir içkide,
Dudaklarında öyle, içki lezzeti saklar,
İhtirasları nasıl, körüklerse yasaklar,
Beni de sarıyorlar, çılgınlıklar git gide...

Ah seni bir nefeste koklayıp içebilsem,
Beynime sarhoşluğun yayılsa tatlı tatlı,
Muhayyelemde uça kuşlar altın kanatlı
Ve ilahi bir hazla kendimden geçebilsem...

Hayadarpaşa; 26.2.936

İÇİMDEKİ İLKBAHAR

Bir bahar akşamının ruhu saran sisleri,
Saçlarının yüzünde bükülüğü gibidir.
Bir bahar sabahının aydınlık akisleri,
Işıklı gözlerinin bir gülüşü gibidir.

Leylaklar uzaklara nasıl koku saçarsa,
Tatlı, baygın kokular dağıtırsın teninle.
Bir bahar aydınlığı ruhu nasıl açarsa,
Aynı hazzı duyarım beraberken seninle...

Sensiz yaşanan günler birden unutulunca,
Ebedi sarhoşluktan gönlüm de ayılıyor,
Bilmediğim bir rengi gözlerinde bulunca,
Bir manolya kokusu içime yayılıyor;

Taze, renkli istekler dolar ruhuma senden,
Yaşamak arzuları boşalır senden bana,
Razıyım tutuşsam da ateşli bir busenden,
Dolaşsam ışığında kanadım yana yana...

Haydarpaşa; 1.4.936

